

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 75.

Tiende Session.

44de Møde.

Tirsdagen den 14de December.

(Eftermiddag)

Schwann (forts.). Men nu er det udtalt fra den høitærede Kultusministers Side, hvad jeg efter en temmelig løs Overstuen af Forholdene ogsaa vil ansee for rigtig, at Skolepengene kunne forandres ved en kongelig Resolution, og ialtsaa forsaavidt vil det — deri har den høitærede Minister fuldkommen Ret — være fuldkommen constitutionelt lovligt at sætte et calculatorisk Tal i Finantsloven, ikke blot i saadanne Tilfælde, hvor det kan støtte sig til en foregaaende Lov eller en kongelig Resolution, men ogsaa forsaavidt det slutter sig til en bestemt Forudsætning, for hvilken Ministeren er ansvarlig, og som vil indtræde i det løbende Finantsaar. Hvis der havde staaet i Anmærningerne til Finantsloven, at vel ere Skolepengene i dette Dieblif kun det, og det, og vel er under denne Forudsætning den Sum, der calculatorisk kan ansees for at kunne udfomme, kun beregnet til det og det Beløb, men da Ministeriet har sagt, at det i Finantsaarets Slutning vil tilveiebringe en Forandring i Forholdet, have vi anslaaet Summen, ikke til det mindre Tal, men til et saa meget større Beløb, som vi forudsæe vil indfomme, naar Forandringen er indtraadt, saa havde der Intet derimod været at sige. Det, der, for at gjøre Sagen kort, forekommer mig foreligger Landstthinget at gjøre, er for det Første med den størst mulige Genstemighed at vedtage det foreliggende Forslag;

derved have vi protesteret imod Folkethingets eenstødige og underfordiske Bøtering — thi Bøteringen er jo forsvunden — om saadanne Ting, under ikke høre ind under Finantsloven, men som enten høre ind under Lovgivningen, og med Hensyn til hvilke vi ialtsaa skulle have fuld Stemme, eller høre ind under Administrationen, og med Hensyn til hvilke da ingen af Rigsdagens Afdelinger, end ikke begge dens Afdelinger tilsammen, saa meget mindre ialtsaa en enkelt Deel deraf, kan tage Beslutning. Hvis vi gjøre dette, har denne Protest den rettlige Virkning, at den underfordiske Bøtering er ihjelslaet. Naar saa Ministeren kommer til tredje Behandling og siger: Efter yderligere Overveielse om dette Spørgsmaal, som for mit Vedkommende ligger allerede forud for Finantslovens Fremlæggelse, men som er modnet ved de Forhandlinger, der have fundet Sted i begge Thing, er jeg nu kommen til den Anskuelse, at Skolepengene bør forhoies i Løbet af Finantsaaret, og jeg paatager mig Ansaret for, at det skeer paa retsgyldig og loyformelig Maade, og foreslaaer derfor, at den calculatoriske Sum, som efter Forudsætningen om Skolepengenes Forhoielse ved Finantsaarets Begyndelse var ansat, forhoies med den Meerindtægt, som kan paaregnes ved den Foranstaltning, som jeg har paataget mig inden Finantsaarets Udlob at tilveiebringe — saa kunde vi vedtage et saadant Forslag, og der er dog ikke ligesoverfor Folkethinget tilveiebragt nogen anden Tingenes Stilling, end at Loven er rettet med Hensyn til Tallet i Genhold til den Forudsætning, som vel ikke laa til Grund for Finantsudvalgets Forhandlinger, men som laa til Grund for Folkethingets